

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2019, în cauza penală, în privința lui

Camenschi Mihail XXX, născut la XXX,
originar din r-nul XXX și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 05.01.2015 pînă la 29.09.2017;

Instanța de apel de la 03.11.2017 pînă la 20.03.2018;

Instanța de recurs de la 11.06.2018 pînă la 16.10.2018;

Instanța de apel de la 21.11.2018 pînă la 08.04.2019;

Instanța de recurs de la 27.06.2019 pînă la 04.12.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 29 septembrie 2017 Camenschi Mihail a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (5) Cod penal, deoarece fapta imputată nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală, Camenschi Mihail a fost învinuit că a sustras de pe teritoriul taberei „Ion Soltîș”, situată în extravilanul satului Căpriană din raionul Strășeni, care aparține directorului Societății cu Răspundere Limitată „Iurs”, cetățeanului Scutari Iurie, următoarele bunuri: scândură în cantitate de 6,0 m.c. - la prețul de 2 630,00 lei, în sumă totală de 149 976,00 lei; grinzi - în cantitate de 7,0 m.c. - la preț de 2 740,00 lei, în sumă totală de 18 750,00 lei; căpriori - în cantitate de 7,0 m.c. - la prețul de 2 800,00lei, în sumă totală de 15 054,00 lei; țevă cu diametru 38 și cu lungimea de 200 metri - la prețul de 63,00 lei, în sumă totală de 12 600,00 lei; armătură profil U-în cantitate de 1.0 tonă-la prețul de 9 300,00 lei; trepte din beton - o bucată în cantitate de 9,0 - la prețul 620,00 lei, în sumă totală de 5 580.00 lei; bordură din beton-o bucată în cantitate de 180 bucăți - la 120,00 lei, în sumă totală de 21 600,00 lei, astfel cauzându-i pății vătămăte Scutari Iurie, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 104 710,20 lei.

În drept, organul de urmărire penală a calificat inculpatului Camenschi Mihail în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, conform semnelor calificative, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită în proporții deosebit de mari.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței contestate, cu rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi decizii prin care Camenschi Mihail să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (4) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa de 5 ani închisoare și în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei să fie suspendată condiționat pe un termen de 4 ani.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat că prima instanță eronat a dat apreciere critică declarațiilor inculpatului Camenschi Mihail depuse în cadrul ședinței, cu scopul evitării răspunderii penale, conform cărora acesta nu și-a recunoscut vinovăția în fapta ce i-a fost încredințată, declarând că nu a sustras careva bunuri de pe teritoriul taberei din s. Căpriană, r-nul Strășeni „Ion Soltîz”, toate materialele de construcție folosite la construcția casei sale au fost luate pe teritoriul taberei „Codru” cu permisiunea directorilor acestei tabere.

De asemenea, a menționat că prima instanță nu a luat în considerație că, conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12 decembrie 2011 a taberei din s. Căpriană „Ion Soltîz” și procesului verbal de cercetare la fața locului din 24 octombrie 2011 a gospodăriei lui Camenschi Mihail din s. Căpriană r-nul Strășeni, procesul-verbal de percheziție din 12.12.2011 la domiciliul lui Camenschi Mihail din s. Căpriană r-nul Strășeni, au fost depistate aceleași tipuri de materiale și elemente constructive pe teritoriul gospodăriei inculpatului și pe teritoriul fostei taberei „Ion Soltîz” și anume aceleași trepte de beton, grinzi scînduri, căpriori, țeava, armătură, colțar, fapt confirmat și prin raportul de expertiză nr. 902 din 12.11.2014

Prima instanță nu a dat o apreciere corectă declarațiilor reprezentantului părții vătămate Scutari Iurie și a martorului Mancuș Ion, care au comunicat că au văzut și au recunoscut mai multe bunuri, materiale de construcție în gospodăria lui Camenschi Mihail, sustrate de pe teritoriu taberei „Ion Soltîz” și anume țevile sustrate erau puse în gard, scîndura era pusă în acoperiș, căpriorii, grinzele de aceeași grosime și lungime tot în acoperiș erau puse, treptele și bordurile sunt puse în beci, armătura se observă la fundament, la intrarea în beci.

Totodată, referitor la afirmațiile inculpatului că toate materialele de construcție folosite la construcția casei au fost luate de pe teritoriul taberei „Codru”, fiind analizate prin coraborarea lor cu alte probe acumulate și prezentate instanței de judecată, și anume declarațiile martorului Anton Tudor care a declarat că clădirile supuse demolării erau putrede, dacă le împingeai cu umărul puteau să cadă, avînd peste 40 de ani, iar scîndura respectivă fiind veche era scoasă deoarece ploaia în casuță, totodată scîndura era vopsită cu culoarea verde și albastră, podeaua din scîndura era vopsită în culoarea cafenie, pe cînd în cadrul cercetării la fața locului, în planșa fotografică anexată se observă că scîndura folosită la construcția acoperișului este într-o stare bună, nefiind vopsită, totodată are urme de beton, precum a și menționat reprezentantul părții vătămate Scutari Iurie

Reieșind din faptul că la înaintarea învinuirii lui Camenschi Mihail nu a fost stipulată data comiterii faptei, din motive tehnice fiind admisă această omisiune, acuzatorul în cadrul ședinței de judecată în conformitate cu prevederile art. 249 Cod de procedură penală a prezentat un proces-verbal de corectare a erorilor procesuale stipulînd în conținutul acesteia data săvîrșirii infracțiunii. În acest sens, instanța de judecată nu a admis procesul-verbal menționat, motivînd refuzul său prin faptul că urmărirea penală a fost pornită pe faptul sustragerii săvîrșite de către persoane necunoscute, deși Scutari Iurie a indicat expres că fapta a fost săvîrșită de către Camenschi Mihail. Motivul indicat de către instanța de judecată este unul neîntemeiat ilegal și care nu are legătură cauzală, deoarece acuzatorul de stat a dispus corectarea erorii stabilite în modul prevăzut de lege.

Prin urmare, acuzarea a prezentat instanței de judecată suficiente și concludente probe care demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Camenschi Mihail în săvîrșirea infracțiunii incriminate, în special declarațiile reprezentantului părții vătămate Scutari Iurie ale martorilor Mancuș Ion și Andronic Ion, care au redat cu lux

de amănunte circumstanțele pe care le cunosc referitor la acest caz, declarații care au fost confirmate indirect și prin depozițiile martorilor Cube Ludmila și Anton Tudor, care au indicat bunurile oferite lui Camenschi Mihail, dar după descrierea materialelor respective acestea nu corespund în totalitate cu bunurile folosite de către ultimul la construcția casei sale. În concluzie, declarațiile Camenschi Mihail în săvârșirea infracțiunii incriminate, în special declarațiile reprezentantului părții vătămate Scutari Iurie ale martorilor Mancuș Ion urmau a fi apreciate drept veridice de instanță și puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului, având în vedere coroborarea lor cu celelalte probe ale acușării și anume procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 decembrie 2011 a taberei din s. Căpriană „Ion Soltîz” și procesul verbal de cercetare la fața locului din 24 octombrie 2011 a gospodăriei lui Camenschi Mihail din s. Căpriană r-nul Strășeni, procesul-verbal de percheziție din 12.12.2011 la domiciliul lui Camenschi Mihail din s. Căpriană r-nul Strășeni, raportul de expertiză nr.902 din 12.11.2014.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, apelul procurorului a fost respins ca fiind nefondat cu menținerea sentinței contestate.

4.1. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a reținut că, în ședința instanței de apel acuzatorul de stat a înaintat ordonanța din 06.02.2018 privind modificarea învinuirii în instanța de judecată, în vederea concretizării învinuirii.

Prin studiul materialelor cauzei penale, s-a constatat că, procurorul la faza urmăririi penale, potrivit învinuirii formulate și în rechizitoriu lui Camenschi Mihail, a omis o eroare materială neindicând în învinuire data comiterii faptei, fapt care a fost omis să fie indicat în actul de învinuire, or, potrivit materialelor cauzei penale s-ar fi stabilit că infracțiunea a fost comisă de către Camenschi Mihail, în perioada lunilor ianuarie-octombrie 2011.

Având în vedere cele menționate și în temeiul faptului că, în actul de învinuire a fost admisă o eroare mecanică referitor la omiterea indicării datei comiterii infracțiunii, și totodată au fost operate modificări la art. 126 Cod penal în redacția din 29.07.2016 în vigoare din 07.11.2016, se constată necesar a modifica învinuirea adusă lui Camenschi Mihail în vederea concretizării ei conform prevederilor art. 325 Cod procedură penală, deoarece, prin modificarea învinuirii în cadrul judecării cauzei penale, nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare, cu atât mai mult că prin modificarea învinuirii nu se mărește volumul de învinuire și aceasta nu duce la reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza unei legi mai aspre.

Potrivit ordonanței privind modificarea învinuirii, Camenschi Mihail, a comis furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare în proporții mari, în următoarele circumstanțe: în perioada lunilor ianuarie-octombrie ale anului 2011 a sustras de pe teritoriul taberei din s. Căpriană „Ion Soltîz”, care aparține directorului SRL „IURS”, cet. Iurie Scutari, următoarele bunuri și anume, scândură în cantitate de 6,0 m.c la preț de 2 630,00 lei în sumă totală de 14 976,00 lei, grinzi - în cantitate de 7,0 m.c la preț de 2 740,00 lei în sumă totală de 18 750,00 lei, căpriori - în cantitate de 7,0 m.c la preț de 2 800,00 lei în sumă totală de 15 054,00 lei, țevă cu diametru 38 - cu lungimea de 200 m. la preț de 63,00 lei în sumă totală de 12 600,00 lei, armătură profil U-în cantitate de 1,0 tonă la preț de 9 300,00 lei, trepte din beton - o bucată în cantitate de 9,0 în sumă de 620,0 la preț total de 5 580,00 lei, bordură din beton - o bucată în cantitate de 180,00 lei la suma de 120,00 lei în sumă totală de 21 600,00 lei, astfel cauzând firmei SRL „Iurs”, un prejudiciu material în proporții mari în sumă de 104 710,20 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Camenschi Mihail a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (4) Cod penal - furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în alt loc pentru depozitare în proporții mari.

În urma verificării probelor administrate, instanța de apel a ajuns la concluzia că apelul procurorului urmează a fi respins ca nefondat din următoarele considerente.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond a stabilit just starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond a ajuns corect la concluzia despre nevinovăția inculpatului Camenschi Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Împrejurările ce determină achitarea lui Camenschi Mihail au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că fapta nu a fost săvârșită de acesta ceea ce determină necesitatea achitării acestuia.

Astfel, instanța de apel a stabilit că Camenschi Mihail a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, conform semnelor calificative, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării cercetate în ședința de judecată, a considerat că prima instanță a stabilit corect situația de fapt, constatând nevinovăția inculpatului Camenschi Mihail, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, conform semnelor calificative - furtul, adică acțiunea intenționată de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit în proporții deosebit de mari

Totodată, în ședința instanței de apel acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Chișinău - Vitalie Călugăreanu prin ordonanța din 06.02.2018 a solicitat modificarea învinuirii în instanța de judecată în vederea concretizării învinuirii.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, modificarea învinuirii în instanța de judecată în vederea concretizării învinuirii este un drept al procurorului, or, temei pentru modificarea învinuirii a servit actul de învinuire în care a fost admisă o eroare mecanică referitor la omiterea indicării a datei comiterii infracțiunii, și totodată au fost operate modificări la art. 126 Cod penal în redacția LP nr.207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, fiind necesar a modifica învinuirea adusă lui Camenschi Mihail în vederea concretizării ei conform prevederilor art.325 Cod procedură penală.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului Camenschi Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(5) Cod penal și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat, or, din ansamblul de probe prezentate de procuror nu se confirmă culpabilitatea lui Camenschi Mihail.

Astfel prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea achitării inculpatului.

De asemenea, potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a conchis că declarațiile martorilor acuzării Andronic Ion și Bulai Nicolai, solicitați în apelul procurorului, care constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului, urmau a fi audiați din nou, însă aceștia nu au fost prezentați de către procuror în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel reieșind din considerente că examinează legalitatea unei sentințe de achitare a inculpatului, nu poate pune la baza unei sentințe de condamnare declarațiile martorilor acuzării fără a fi audiați nemijlocit din nou în ședința instanței de apel, pentru a nu încălca principiul nemijlocirii și contradictorialității procesului penal, dar și prezumția nevinovăției.

În ședința instanței de apel a fost audiat suplimentar inculpatul Camenschi Mihail, partea vătămată Scutari Iurie, reprezentantul părții vătămate Mancoș Ion, martorii Anton Tudor și Cube Ludmila, în rest acuzarea nu a prezentat instanței de apel alte probe.

În acest context, instanța de apel a punctat că instanța de fond a statuat just că învinuirea inculpatului Camenschi Mihail se bazează în exclusivitate doar pe declarațiile părții vătămate Scutari Iurie, a cărui depoziții pe parcursul procesului penal conțin divergențe, or, inițial el a declarat că este în relații ostile cu inculpatul Camenschi Mihail, din cauza că acesta din urmă, insistent pe parcursul anului 2011, i-a solicitat părții vătămate, în calitate de angajator să-i achite salariul pentru munca prestată în calitate de paznic la tabăra „Ion Soltîz”, însă cet.Scutari Iurie, în calitate de angajator, a refuzat să-i achite inculpatul Camenschi Mihail salariul, concomitent spunându-i să plece de la serviciu, dacă nu vrea să fie închis.

Nu pot fi omise și declarațiile martorilor acuzării, Anton Tudor și Cube Ludmila, care fiind audiați în cadrul cercetării judecătorești, au fost avertizați de răspundere renală, pentru depunerea unor declarații mincinoase. Din declarațiile lor rezultă cu certitudine faptul că în perioada când inculpatul Camenschi Mihail, activa fără contract de muncă, ca paznic la tabăra „Ion Soltîz”, situată în extravilanul satului Căprioara din raionul Strășeni, inculpatul Camenschi Mihail, a fost angajat începând cu anul 2004, concomitent, în mod oficial cu carnet de muncă, o perioadă de timp, ca paznic și la tabăra „Codru”, care era în acea perioadă la bilanțul Consiliului orășenesc Strășeni și, care era situată vis-a-vis de tabăra „ Ion Soltîz”.

Martorii din partea acuzării, Anton Tudor și Cube Ludmila, ai mai explicat și confirmat faptul că l-au rugat ca inculpatul Camenschi Mihail, care lucra ca paznic, să demoleze construcțiile, care erau într-o stare deplorabilă, deoarece au fost construite în anii 1979-1980. Inculpatul Camenschi Mihail, a căzut de acord ca în mod gratuit, să demoleze construcțiile respective (cazangerie, dormitor, cantina, două căsuțe). Deoarece în urma demolării acelor încăperi, materialele respective nu puteau fi utilizate ca materiale de construcție, martorii Anton Tudor și Cube Ludmila, au confirmat faptul că i-au propus inculpatului Camenschi Mihail, acesta a fost de acord să-și aleagă din acele materiale rămase în urma demolării și anume: calorifere de ciugun de la cazangerie, cărămidă, cotileț, ardezie presată, scîndură vopsită albastru și bordo de diferite dimensiuni, țevi, uși, profil (ugaloace), borduri, căpriori, pentru că să le folosească în gospodăria sa. Astfel, după demolarea în perioada anilor 2006-2009, de către paznicul Camenschi Mihail, a acelor încăperi de pe teritoriul taberei „Codru”, acesta și-a luat pentru a le folosi în gospodăria sa: calorifere de ciugun de la cazangerie, cărămidă, cotileț, ardezie sată, scîndură vopsită albastru și bordo de diferite dimensiuni, țevi, uși, profil (ugaloace), borduri, grinzi, căpriori, din care cu aceste materiale, ulterior acesta și-a construit o casă.

Instanța de apel a menționat că, din analiza înscrisurilor anexate (f.d.214-215 vol. 1) Raportul de expertiză nr.407 din data de 03.03.2014, reiese că materialele supuse cercetării nu pot fi folosite ca materiale de construcție, deoarece după demontare ele și-au pierdut calitatea inițială și nu pot fi supuse evaluării.

Totodată, instanța de apel a menționat că în urma analizei minuțioase a actului de învinuire (rechizitoriului) și a celorlalte circumstanțe ale cauzei penale pe care se bazează învinuirea adusă inculpatului Camenschi Mihail, rezultă că o parte din aceste bunuri materiale pe care cet. Scutari Iurie susține că i-au fost sustrate de inculpatul Camenschi Mihail, nici nu sunt indicate în actul de învinuire, iar cele care sunt indicate în actul de învinuire, nu se confirmă prin documente de evidență contabilă sau alte probe pertinente și concludente că Societatea cu Răspundere Limitată „Iurs” a avut la balanță astfel de bunuri materiale și, că aceste bunuri materiale au fost transportate depozitate în încăperea situată pe teritoriul taberei „Ion Soltis” din satul Căpriană, iar ulterior au fost predate spre păstrare inculpatului Camenschi Mihail.

Subsecvent, sunt apreciate critic și înscrisurile și documentele de evidență contabilă, anexate în copie la materialele cauzei penale, fără a fi autentificate în modul prevăzut de lege, eliberate de directorul Societății cu Răspundere Limitată „Iurs” prin care s-ar dovedi faptul precum că materialele de construcție indicate în actul de învinuire, ori, din conținutul Actului de predare a materialelor rămase de la construcție și expediate pe teritoriul Bazei de odihnă din raionul Strășeni, satul Căpriană, nu este clar, când și cărei persoane i-au fost predate aceste bunuri materiale, deoarece pe actul respectiv lipsește data, luna și anul, când a fost întocmit, precum și semnătura persoanei care le-a primit spre păstrare, precum și ștampila firmei care le-a expedit (f.d.140).

De asemenea, instanța de apel a considerat că nu au relevanță și nu pot fi puse la baza învinuirii și condamnării învinuirii inculpatului Camenschi Mihail, nici Bonurile de consum anexate în copie la materialele cauzei penale, care nu sunt autentificate în modul prevăzut de lege, deoarece aceste înscrisuri sunt indescifrabile, sunt fără ștampilă, iar în unele din aceste acte este indicat ca „rămășițe de la construcții” fără a fi clar, când și cui au fost transmise spre păstrare aceste „rămășițe de la construcții” și ce reprezintă aceste rămășițe (f.d.142-153).

La fel, nu poate fi admis și pus la baza învinuirii inculpatului Camenschi Mihail, procesul - verbal de corectare a erorii procesuale din data de 22.01.2017, prezentat de acuzatorul de stat, deoarece, inițial urmărirea penală a fost pornită la data de 03.11.2011, în privința unor persoane necunoscute necâtând la faptul că la data de 24.10.2011, partea vătămată Scutari Iurie, în plângerea depusă în adresa Comisariatului de Poliție Strășeni, la data de 24.10.2011, indică direct că inculpatul Camenschi Mihail, a sustras din depozitul acestei tabere, în perioada de timp de la 03.11.2011, aproximativ 250-300 metri lungime, de țeava de la cazangerie, a scos vreo 250-300 metri de bordură și, le-a instalat în beciul personal, au fost tăiați mai mulți copaci fără voie, deoarece exact aceiași formulare a faptei imputate conține și ordonanța de punere sub învinuire din fata de 04.11.2014, în care nu este indicat anul, data, ora, perioada, metoda prin care a fost comisă infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(5) Cod penal, imputată inculpatului Camenschi Mihail (f.d.6, 247 vol. 1).

Instanța de apel a respins afirmația acuzatorului de stat precum că instanța de fond a dat o apreciere greșită declarațiilor martorilor, concluzionând că prima instanță a analizat detaliat declarațiile martorilor nominalizați și a analizat obiectiv aceste probe.

Instanța de apel a ajuns la ferma convingere că instanța de fond a adoptat la caz o soluție corectă, achitându-l pe Camenschi Mihail de sub învinuirea adusă în baza art.186 alin.(5) Cod penal, pe motiv că nu s-au prezentat probe care ar demonstra în afara dubiilor că fapta a fost săvârșită de inculpat.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței, procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la judecare în instanța de apel.

În motivarea recursului ordinar, procurorul invocă temeiurile că instanța de apel, examinând apelul, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Camenschi Mihail, în comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală.

Instanța de apel menținând sentința de achitare, nu a dat o apreciere obiectivă circumstanțelor de fapt ale cazului, împrejurări cu certitudine stabilite prin faptul dispariției bunurilor de pe teritoriul taberei „Ion Soltîs” situată în extravilanul satului Căpriană din raionul Strășeni, care aparține directorului Societății cu Răspundere Limitată „Iurs” Scutari Iurie, fiindu-i cauzate daune în proporții mari în sumă de 104 710,20 lei.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat că, instanța de judecată urma să dea o apreciere critică declarațiilor inculpatului Camenschi Mihail depuse în cadrul ședinței cu scopul evitării răspunderii penale, conform cărora acesta nu și-a recunoscut vina.

Ambele instanțe nu au luat în considerație că, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12 decembrie 2011, a taberei din s. Căpriană „Ion Soltîs” și procesului verbal de cercetare la fața locului din 24 octombrie 2011, a gospodăriei lui Camenschi Mihail din s. Căpriană, r-nul Strășeni, procesul-verbal de percheziție din 12.12.2011 la domiciliul lui Camenschi Mihail din s. Căpriană, r-nul Strășeni, au fost depistate aceleași tipuri de materiale și elemente constructive pe teritoriul gospodăriei inculpatului și pe teritoriul fostei taberei „Ion Soltîz”, și anume aceleași trepte de beton, grinzi scînduri, căpriori, țeava, armătură, colțar, fapt confirmat și prin raportul de expertiză nr. 902 din 12.11.2014.

De asemenea, instanța de judecată urma să dea apreciere corectă declarațiilor reprezentantului părții vătămate Scutari Iurie, martorului Mancuș Ion, care au declarat expres că au văzut și au recunoscut mai multe bunuri, materiale de construcție în gospodăria lui Camenschi Mihail, sustrate de pe teritoriu taberei „Ion Soltîs”.

Prin urmare, acuzarea a prezentat instanței de judecată suficiente și concludente probe care demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Camenschi Mihail în săvârșirea infracțiunii incriminate, în special declarațiile reprezentantului părții vătămate Scutari Iurie și ale martorilor Mancuș Ion, care au redat cu lux de amănunte circumstanțele pe care le cunosc referitor la acest caz, declarații care au fost confirmate indirect și prin depozițiile martorilor Cube Ludmila și Anton Tudor, care au indicat bunurile oferite lui Camenschi Mihail, dar după descrierea materialelor respective, acestea nu corespund în totalitate cu bunurile folosite de către ultimul la construcția casei sale.

În concluzie, declarațiile reprezentantului părții vătămate Scutari Iurie și ale martorilor urmau să fie apreciate drept veridice de instanță și puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului, având în vedere coroborarea lor cu celelalte probe ale acuzării și anume procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12 decembrie 2011, a taberei din s. Căpriană „Ion Soltîz” și procesului verbal de cercetare la fața locului din 24 octombrie 2011 a gospodăriei lui Camenschi Mihail din s. Căpriană r-nul

Strășeni, procesul-verbal de percheziție din 12.12.2011, la domiciliul lui Camenschi Mihail din s. Căpriană r-nul Strășeni, cât și raportul de expertiză nr.902 din 12.11.2014, prin care s-a constatat valoarea reală a bunurilor sustrase fiind de 104 710 lei.

Astfel, acuzația susține că, în instanța de judecată Camenschi Mihail nu a prezentat probe pertinente ce ar demonstra poziția sa, precum că materialele depistate la domiciliul său au fost luate de pe teritoriul taberei Codru, odată ce prin declarațiile lui Scutari Iurie și Mancuș Ion, cât și probele materiale și anume cercetarea la fața locului și percheziția efectuată la domiciliul inculpatului, a fost demonstrată vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată raportul de expertiză nr.902, combate versiunea inculpatului precum că materialele în cauză erau uzate și nu puteau fi folosite la construcție.

Astfel, ce ține de această motivare, instanța de apel a omis să se expună referitor la concluzia expertizei în cauză, și doar printr-o frază de ordin general a indicat precum că, expertiza dată nu poate fi pusă la baza învinuirii, deoarece dispoziția art.148 Cod de procedură penală, prevede expres temeiurile de numire a expertizei repetate. În cazul dat este evident că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 octombrie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2018, în cauză penală privindu-l pe Camenschi Mihail Mihail, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel a statuat asupra faptului că declarațiile părții vătămate nu sunt consecvente, întrucât pe parcursul urmăririi penale aceasta a dat declarații contradictorii, însă le apreciază critic sub pretextul că partea vătămată este în relații ostile cu inculpatul Camenschi Mihail.

Totodată, instanțele de fond nu au dat apreciere obiectivă și declarațiilor martorilor Anton Tudor și Cube Ludmila, care au comunicat că în urma demolărilor efectuate pe teritoriul taberei „Ion Soltîș”, inculpatul Camenschi Mihail a luat doar careva bunuri după demolarea clădirilor aflate pe teritoriul taberei „Ion Soltîș”, pe care le-a folosit în gospodăria sa.

De asemenea, instanța de apel, nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, ajungând în aceste fel la concluzia pripită privind nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(5) Cod penal.

Tot în sensul dat, instanța de recurs a menționat că instanța de apel doar a trecut în revistă toate probele administrate pe caz, însă nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzației.

Mai mult, instanța de apel a statuat absolut divergent și confuz că: „prin probele prezentate de procuror și cercetate de instanța de apel nu a fost dovedită vinovăția inculpatului..., împrejurările care determină necesitatea achitării inculpatului au fost constatate prin totalitatea probelor prezentate de acuzare..., din ansamblul de probe prezentate de către acuzare, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că nu se constată vinovăția inculpatului”, or, deopotrivă, procurorul a prezentat probele în sprijinul acuzației formulate inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2019, a fost respins ca fiind nefondat apelul procurorului, declarat împotriva sentinței Judecătorei Strășeni, sediul central, din 29 septembrie 2017, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

7.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a adoptat o soluție legală, întemeiată și motivată, ajungând just la concluzia privind achitarea lui Camenschi Mihail de sub învinuirea înaintată pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Situația de fapt reținută de instanța de fond corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, instanța de fond ajungând justificat la concluzia că, nu a fost probat faptul că fapta a fost comisă de inculpat și Camenschi Mihail a fost achitat de învinuirea înaintată de organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

În ședința instanței de apel, Camenschi Mihail, fiind audiat a susținut declarațiile date anterior, vina nu a recunoscut.

Martorii Camenschi Elena, Anton Tudor și Andronic Ion fiind audiați, au susținut declarațiile date anterior.

În ședința instanței de apel, partea vătămată Scutari Iurie, fiind audiat a susținut declarațiile date la urmărirea penală și în instanța de fond.

În ședința instanței de apel, martorul Cube Liudmila, fiind audiat a menționat că, pe inculpatul Camenschi Mihail îl cunoaște, ea a lucrat Director la tabăra „Codru” unde Mihail Camenschi a lucrat paznic. Ea a fost director în anul 1998, el a venit paznic în anul 2004. Referitor la sustragerile menționate, a făcut declarații, susține declarațiile date anterior. Evidența la materialele de construcție care au fost luate de Mihail Camenschi cu permisiunea sa nu a documentat. Uzura era trecută de la contabilitate, a fost o permisiune făcută în formă verbală. Cazangeria se afla la balanța Uzinei Complectholodmaș din Strășeni. Atunci a coordonat permisiunea cu fostul director Cemeavschi Veaceslav. De la syndicate a venit o comisie și era undeva act de demolare a blocului nr. 5. Crede că, actul se află la uzină. Sarcini ca să demoleze careva construcții i-a dat lui Mihail Camenschi, au fost demolate cazangeria, la demolare a vorbit cu Camenschi Mihail ca să fie demolată cazangeria de către dumnealui gratuit. Materialele de construcție le-a luat dumnealui, cu permisiune dânzei. Alte construcții au fost demolate și anume blocul nr. 5, cu materialele acestor clădiri a fost aceeași soartă i-a permis să ia lemnul, cotele și tot ce avea nevoie pentru el. Calorifere la bloc nu au fost, doar calorifere de la cazangerie le-a luat Mihail Camenschi cu permisiunea dânzei, deoarece era trecută uzura lor. Referitor la bordura de beton nu poate comunica deoarece nu mai lucram acolo, nu mai era director. În continuare se demolau construcțiile, s-au demolat și trotuarele. Metal a fost, ușile de la căsuțe și geamurile de la 4 odăi pentru copii și 2 odăi pentru de 1,8 uși în total. Culoarea ușilor era albe, albăstriu deschise. Ardezie presată albăstre deschise. Lemn era podeaua de culoare roșie vopsit, frontoane de lemn. După ea, director a fost numit Anton Tudor. Blocul alimentar era construit din ardezie presată, iar prin pre jur era construit din cărămidă, cotele.

Procurorul a argumentat învinuirea inculpatului Camenschi Mihail în comiterea infracțiunii încriminate prin probele scrise cercetate de instanța de fond și verificate de instanța de apel și anume: Raportul de expertiză nr. 902 din 12.11.2014, f.d.228-238, vol.-I; Acțiunea civilă, f.d.45, vol.-II; Cererea depusă de Scutari Iurie, f.d.6, vol.-I; Documentele de evidență contabilă, f.d.20, vol.-I; Actul de predare, f.d. 140, vol.-I; Bonurile de consum, f.d. 142,143 vol.-II; Proces -verbal de corectare a erorii din

22.01.2017, f.d.6,247 vol.-I; Raport de expertiză nr. 407 din 03.03.2014, f.d. 214-215, vol. I.

Instanța de apel a analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării cercetate în ședința de judecată, consideră că, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului Camenschi Mihail, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, pe motiv că, fapta nu a fost comisă de inculpat.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Camenschi Mihail, este învinuit că, a sustras de pe teritoriul taberii "Ion Soltîs," situată în extravilanul satului Căpriană din raionul Strășeni, care aparține directorului Societății cu Răspundere Limitată "Iurs," Scutari Iurie, următoarele bunuri: scândură în cantitate de 6.0 m.³; - la prețul de 2630 lei, în sumă totală de 149 976 lei; grinzi- în cantitate de 7,0 m.³; - la preț de 2740 lei, în sumă totală de 18 750 lei; căpriori- în cantitate de 7.0 m.³,- la prețul de 2800 lei, în sumă totală de 15054 lei; țevă cu diametru 38 și cu lungimea de 200 metri la prețul de 63 lei, în sumă totală de 12 600 lei. armătură profil U-în cantitate de 1.0 tonă - la prețul de 9300 lei; trepte din beton - o bucată în cantitate de 9.0- la prețul 620 lei, în sumă totală de 5580 lei; bordură din beton - o bucată în cantitate de 180 bucăți- la 120 lei, în sumă totală de 21 600 lei, astfel cauzând părții-vătămate Scutari Iurie, un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 104 710,20 lei.

Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, conform semnelor calificative - furtul, adică acțiunea intenționată de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, a considerat că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar demonstra vinovăția inculpatului Camenschi Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal și a pronunțat corect o sentință de achitare, pe motiv că, fapta nu a fost comisă de inculpat.

Instanța de apel a reținut că, potrivit declarațiilor martorilor Anton Tudor și Cube Ludmila, în perioada când inculpatul Camenschi Mihail, activa fără contract de muncă, ca și paznic la tabăra „Ion Soltâs,” situată în extravilanul satului Căpriană, din raionul Strășeni, care aparține cu drept de proprietate directorului Societății cu Răspundere Limitată "Iurs," Scutari Iurie, inculpatul Camenschi Mihail, a fost angajat începând cu anul -2004, concomitent în mod oficial cu carnet de muncă, o perioadă de timp, ca paznic și la tabăra „Codru,” care era în acea perioadă la bilanțul Consiliului orășenesc Strășeni și, care era situată în preajma de taberei „Ion Soltâs.”

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a atestat că Camenschi Mihail a dat declarații constante și consecutive pe tot parcursul procesului penal, a menținut aceeași poziție de nerecunoaștere a vinovăției de la urmărirea penală până la examinarea în instanța de apel, iar versiunea inculpatului nu a fost combătută de partea acuzării prin probele prezentate în sprijinul învinuirii.

Totodată, instanța de apel a atestat că, potrivit concluziilor Raportului de expertiză nr. 407 din data de 03-03-2014, efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare de pe lângă Ministerul, reiese că, materialele supuse cercetării nu pot fi folosite ca materiale de construcție, deoarece după demontare ele și-au pierdut calitatea inițială și nu pot fi supuse evaluării.

Instanța de apel a conchis că, depozițiile părții vătămate Scutari Iurie pe parcursul procesului penal conțin divergențe, or, inițial el a declarat că, este în relații ostile cu inculpatul Camenschi Mihail, din cauza că, acesta din urmă, insistent pe parcursul anului 2011, i-a solicitat părții vătămate, în calitate de angajator să-i achite salariul pentru munca prestată în calitate de paznic la tabăra „Ion Soltâș”, însă Scutari Iurie, în calitate de angajator, a refuzat să-i achite inculpatul Camenschi Mihail salariul, concomitent spunându-i să plece de la serviciu, dacă nu vrea să fie închis.

În același sens, instanța de apel a atestat că, din conținutul cererii depuse de Scutari Iurie, la 24 octombrie 2011, în adresa comisariatului de Poliție Strășeni, reiese că, inculpatul Camenschi Mihail, care era angajat în calitate de paznic la tabără „Codru”, a sustras din depozitul acestei tabere, în perioada de timp de la 03 noiembrie 2011, aproximativ 250-300 metri de țevă de la cazangerie, a scos vreo 250-300 metri de bordură și le-a instalat în beciul personal, au fost tăiați mai mulți copaci fără voie, f.d.6.

Totodată, în urma analizei minuțioase a actului de învinuire, rechizitoriului, și a celorlalte circumstanțe ale cauzei penale pe care se bazează învinuirea adusă inculpatului Camenschi Mihail, rezultă că, o parte din aceste bunuri materiale pe care Scutari Iurie susține că, i-au fost sustrate de inculpatul Camenschi Mihail, nici nu sunt indicate în actul de învinuire, rechizitoriu, iar cele care sunt indicate, nu se confirmă prin documente de evidență contabilă sau alte probe pertinente și concludente precum că, Societatea cu Răspundere Limitată ”Iurs” a avut la balanță astfel de bunuri materiale și, că, aceste bunuri materiale au fost transportate depozitate în încăperea situată pe teritoriul taberei „Ion Soltâș” din satul Căpriană, iar ulterior au fost predate spre păstrare inculpatului Camenschi Mihail.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic înscrisurile și documentele de evidență contabilă, anexate în copie la materialele cauzei penale, fără a fi autentificate în modul prevăzut de lege, eliberate de directorul Societății cu Răspundere Limitată ”Iurs” care ar dovedi faptul precum că, materialele de construcție indicate în actul de învinuire (rechizitoriu), s-au aflat la balanța firmei administrate de partea vătămată Scutari Iurie, iar ulterior aceste bunuri materiale au fost transportate pe teritoriul taberei ”Ion Soltâș” și predate paznicului Camenschi Mihail, deoarece aceste acte sunt indescifrabile, iar unele din aceste înscrisuri poartă un caracter dubios, neavând indicate data, luna și anul când au fost întocmite, lipsește ștampila și semnătură firmei ce le-a eliberat, însă cu toate acestea, actele respective sunt puse la baza învinuirii inculpatului Camenschi Mihail, (f.d. 20).

Totodată, din conținutul Actului de predare a materialelor rămase de la construcție și expediate pe teritoriul Bazei de odihnă din raionul Strășeni, satul Căpriană, nu este clar, când și cărei persoane i-au fost predate aceste bunuri materiale, deoarece pe actul respectiv lipsește data, luna și anul, când a fost întocmit, precum și semnătura persoanei care le-a primit spre păstrare, precum și ștampila firmei care le-a expedit f.d.140.

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului cu privire la admiterea și punerea la baza învinuirii a procesului - verbal de corectare a erorii procesuale din data de 22.01.2017, prezentat de acuzatorul de stat, or, inițial urmărirea penală a fost pornită la data de 03.11.2011, în privința unor persoane necunoscute necâtând la faptul că, la 24 octombrie 2011, partea vătămată Scutari Iurie, în plângerea depusă în adresa Comisariatului de Poliție Strășeni, la data de 24.10.2011, indică direct că inculpatul Camenschi Mihail, care era angajat în calitate de paznic la tabără „Codru”, a sustras din depozitul acestei tabere, în perioada de timp de la 03 noiembrie 2011, aproximativ

250- 300 metri lungime, de țeava de la cazangerie, a scos vreo 250-300 metri de bordură și, le-a instalat în beciul personal, au fost tăiați mai mulți copaci fără voie, deoarece exact aceiași formulare a faptei imputate conține și ordonanța de punere sub învinuire din data de 04 noiembrie 2014, în care nu este indicat anul, data, ora, perioada, metoda prin care a fost comisă infracțiunea prevăzută de art.186 alin. (5) Cod penal, incriminată inculpatului Camenschi Mihail, (f.d.6, 247 vol. 1).

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului precum că, instanța de fond a dat o apreciere greșită declarațiilor martorilor or, prima instanță a analizat detaliat declarațiile martorilor nominalizați și a analizat obiectiv aceste probe, reținând în acest sens că declarațiile martorilor Mancuș Ion și Andronic Ion, poartă un caracter pur declarativ, acestea fiind apreciate critic, or martorii respectivi fiind angajați la Societatea cu Răspundere Limitată "Iurs,", se află în subordinea directă a administratorului, care este Scutari Iurie.

Reieșind din cele constatate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a adoptat la caz o soluție corectă, legală în strictă corespundere cu probatorul administrat și obiectiv analizat, achitându-l pe Camenschi Mihail de sub învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, pe motiv că, nu s-au prezentat probe care ar demonstra înafara dubiilor că fapta a fost săvârșită de inculpat.

Procurorul și partea vătămată nu au prezentat nici o probă care ar demonstra cu certitudine că, inculpatul a comis fapta încriminată și nici o probă care ar infirma afirmațiile inculpatului și a martorilor că, materialele de construcție folosite pentru construcția casei sale au fost adunate de pe teritoriul taberei „Codru” cu acordul directorilor.

În această ordine de idei, instanța de apel consideră declarațiile părții vătămate Scutari Iurie și a martorului Mancuș Ion și Andronic Ion ca fiind subiective și tendențioase, menite să denatureze adevărul.

Instanța de apel a statuat că, din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate de instanța de fond și suplimentar în instanța de apel, rezultă cert că, nu se constată vinovăția lui Camenschi Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, deoarece fapta nu a fost comisă de inculpat, sentința instanței de fond fiind legală, corectă și întemeiată și neexistând nici un temei pentru instanța de apel de a se implica în vederea casării acesteia. Partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate - art. 186 alin. (5) Cod penal, motiv pentru care respinge ca nefondat apelul procurorului.

8. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, invocându-se aceleași motive declarate în cererea de apel.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de

apel în cazul când, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerînd că acestea sunt suficiente și dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire au fost comise de Camenschi Mihail.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cît privește motivul precum că, instanța a admis o eroare gravă de fapt, Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține. Dar, verificînd probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii incriminate nu se dovedește din probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care fac referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectînd prevederile art. 414 alin.(3) și 417 alin.(1) pct.7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 7.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune, ori procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care ar demonstra vinovăția inculpatului Camenschi Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrînd cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătînd în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare

efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2019, în cauza penală, în privința lui **Camenschi Mihail XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 decembrie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan